

Jan Vincents Johannessen i møte med Lars Muhl

Jeg har truffet Lars Muhl en eneste gang, og vi har skrevet en eneste sang sammen.

Det var for omtrent 13 år siden. Han kom til Oslo for å treffe meg på initiativ av et plateforlag. Han kom med båt, siden han hadde flyskrekk.

Selv om vi bare har truffet hverandre denne ene gangen så har han på en eller annen måte vært med meg siden. Uten at jeg helt kan sette ord på hvorfor. Jeg har lest alle bøkene hans, og han skriver forbannet godt, men det er ikke det som er utslagsgivende. For det er det flere som gjør.

Det som kanskje har fascinert meg mest er heller ikke alt han har vært gjennom, men heller de valg han har tatt.

De fleste mennesker føler seg vel innesperret på en eller annen måte, hvor gjerdene de selv, eller andre, har satt opp rundt dem, består i jobb, familieforhold, bil, hus eller andre hverdagslige ting.

Få våger å klatre over gjerdet, og enda færre våger å rive det ned.

Lars Muhl er en av dem som gjør hva andre får angst bare av å tenke på. Han var en profilert og glimrende låtskriver og sanger, før han rev alle gjerdet og dro til Andalucía for å treffe Seeren, også han dansk.

Nå er Seeren borte, men eleven fortsetter der hvor læreren slapp. Og hvis Lars fremdeles er redd for å fly, så må det i så fall være i fysisk betydning.

Man kan være enig eller uenig i hva Lars mener om både det ene og det andre. Men hvis man er uenig i noe, så bør man først sette seg inn i hva man er uenig i. Og uansett om du er enig eller uenig med Lars, så vil han ta deg med på en spennende reise. Og den går ikke bare til Andalucía.